

گزارشی از طرح «مهر درخشان» و میزبانی از هزار زائر توان‌یاب و خانواده‌هایشان

سفره‌ای که با مهر پهن شد

ضمیری | در آستانه روز جهانی معلولین، حرم مطهر امام رضا(ع) بار دیگر جلوه‌ای از مهر و کرامت رضوی را به نمایش گذاشت و میزبان خانواده‌هایی شد که سال‌ها با رنج، صبوری و عشق زندگی کرده‌اند. امسال دهمین سال اجرای طرح «مهر درخشان» است؛ طرحی که با هدف فراهم کردن امکان زیارت برای اقشار محروم و زیارت‌اولی طراحی شده و اکنون یکی از گسترده‌ترین برنامه‌های حمایتی زیارتی آستان قدس رضوی به شمار می‌آید.

محمد معالی، مدیر امور زائرین بنیاد کرامت رضوی با اشاره به اهمیت این برنامه، ابعاد مختلف این خدمت‌رسانی را تشریح کرد. وی گفت: «امسال افتخار داشتیم در روز جهانی معلولین میزبان خانواده‌های دارای دو معلول و بیشتر از سراسر کشور باشیم. زائرانی از ۲۱ استان کشور مشرف شدند و میهمان سفره احسان حضرت رضا(ع) هستند».

به گفته او، طرح امسال از نظر گستره اجرایی و تعداد زائران یکی از ویژه‌ترین دوره‌ها بوده است. «نزدیک به هزار نفر در این برنامه حضور دارند؛ بیش از نیمی از آن‌ها توان‌یاب هستند و نیم دیگر همراهان، مراقبان و پرستاران عزیز. تمامی هزینه‌های این سفر توسط آستان قدس رضوی تأمین شده است». معالی سپس بخش‌هایی از خدمات ارائه‌شده به این گروه از زائران را تشریح کرد؛ خدماتی که نشان‌دهنده تلاش بنیاد کرامت و آستان قدس برای ایجاد سفری آرام، امن و بدون دغدغه برای میهمانان است:

«سه شبانه‌روز اسکان، ۹ وعده غذایی، سرویس روزانه زیارت، غذای متبرک حضرت، متبرکات رضوی، بازدید از بخش‌های مختلف حرم مطهر و گشت‌هایی در مکان‌های فرهنگی حرم مطهر از جمله موزه، تنها بخشی از خدماتی است که برای این عزیزان در نظر گرفته شده است».

معالی همچنین به برگزاری همایش ویژه روز جهانی معلولین اشاره کرد؛ مراسمی که همزمان با حضور این خانواده‌ها در حرم مطهر برگزار شد و حال‌وهوایی متفاوت داشت. وی در این‌باره توضیح داد: «در روز جهانی معلولین، همایشی ویژه برگزار شد و هدیه‌ای از سوی تولیت محترم آستان قدس رضوی به عنوان یادگار این سفر به خانواده‌ها تقدیم شد. امیدواریم برکات این سفر در زندگیشان جاری بماند».

طرح «مهر درخشان» طی سال‌های گذشته توانسته هزاران نفر از اقشار کم‌برخوردار و زیارت‌اولی را به مشهد مقدس برساند و هر سال دامنه خدمت‌رسانی خود را گسترش دهد. امسال اما حضور همزمان صدها خانواده دارای معلولیت، جلوه‌ای ویژه به این طرح بخشید؛ خانواده‌هایی که بسیاری از آنان سال‌ها درگیر درمان، مراقبت و دشواری‌های روزمره بوده‌اند و فرصتی برای سفر نداشت‌اند. به گفته حاضران، آنچه این سفر را برای آنان متفاوت می‌کند، احساس دیده‌شدن، احترام و کرامتی است که در طول سه روز سفر خود در مشهد مقدس تجربه می‌کنند؛ تجربه‌ای که به گفته بسیاری از آنان، سال‌هاست آرزویشان را داشته‌اند.

نماز شکر نزول باران در حرم مطهر رضوی اقامه شد

ویژه‌برنامه اقامه «نماز شکر» به شکرانه نزول باران، با حضور زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی در ایوان مقصوره مسجد گوهرشاد برگزار شد.به گزارش آستان‌نبوز، در پی بارش رحمت الهی و با هدف شکرگزاری و توجه دادن زائران به سنت‌های عبادی اهل بیت(ع)، ویژه‌برنامه «اقامه نماز شکر» روز چهارشنبه ۱۲ آذر ۱۴۰۴ پس از اقامه نماز ظهر و عصر در ایوان مقصوره مسجد جامع گوهرشاد حرم مطهر رضوی برگزار شد. این مراسم با قرائت سوره مبارکه انفطار توسط مجتبی جابودی آغاز شد، سوره‌ای که بر اساس روایت امام صادق(ع)، تلاوت آن هنگام بارش باران سبب آرمزش الهی می‌شود. در این روایت آمده است: «در زمان بارش باران، سوره انفطار را تلاوت کنید که خداوند به تعداد قطرات باران، گناهان شما را می‌آمرزد». در ادامه، حجت‌الاسلام والمسلمین رئوف به بیان احکام مرتبط با شکرگزاری، توجه به نعمت‌های الهی و جایگاه نماز شکر در سیره معصومان(ع) پرداخت. سپس نماز شکر به امامت حجت‌الاسلام والمسلمین حسینی، از ائمه جماعت حرم مطهر اقامه شد.

بخش پایانی مراسم به قرائت دعای سی و هفتم صحیفه سجادیه اختصاص داشت که توسط ابراهیم احمدی قرائت شد. این دعا از زیباترین متون مأثور امام سجاد(ع) در باب عجز انسان از ادای شکر و یادآوری این حقیقت است که نعمت‌های خداوند فراتر از توان شکرگزاری بندگان است و همه توفیقات در سایه تفضل الهی حاصل می‌شود.

روایتی از حضور خانواده‌های توان‌یاب در ویژه‌برنامه روز جهانی معلولین در حرم مطهر رضوی

آن‌ها از امید می‌گویند

سفره‌ای که با مهر پهن شد

و همین‌طور هم شد؛ دخترم سالم به دنیا آمد». دخترش امروز دوازده‌ساله است. مادر با لبخندی آرام می‌گوید: «وقتی پسرم حرف نمی‌زد، دخترم حرف می‌زد. وقتی پسرم نمی‌فهمید، او می‌فهمید. همیشه کمکم بود. حتی سبب شد پسرم تغییر کند؛ خواهرش را که نگاه می‌کرد، سعی می‌کرد رفتار و حرکات او را تقلید کند تا اینکه در هفت سالگی به شکل معجزه‌آسایی راه افتاد». وقتی از آخرین زیارتش می‌پرسم، بیان می‌کند: «۱۰ سال پیش... آن‌وقت‌ها دخترم دو سالش بود. امروز که بعد از این همه سال برگشتم، حس می‌کنم اینجا خانه خودم است. اصلاً اینجا غریبه نیست». به مسیر طولانی مازندان تا مشهد اشاره می‌کند و آرام‌تر ادامه می‌دهد: «این سفر را با دو فرزندم آدم‌د؛ یکیشان با مشکل جسمی. اما توی حرم هیچ‌وقت حس غریبی ندارم. مشهد انگار شهر خودم است. دلم می‌خواد همین‌جا بمانم. اینجا آرامشی هست که هیچ‌جا نیست».

این دوبچه برکت زندگی ما هستند

چیزی به پایان برنامه نمانده که در میان جمعیت چشمم به خانواده‌ای می‌افتد که حضورشان حال‌وهوای مراسم را رنگی دیگر داده است؛ دوقلوهای خردسال روی دو کالسکه کنار هم نشسته‌اند و مادرشان مدام میان آن دو در رفت‌وآمد است. گاهی پتو روی پای یکی می‌کشد و گاهی دست دیگری را می‌گیرد تا آرامش کند. چهره‌اش خسته اما امیدوار است. کنارشان می‌روم. مادر لیخند کوتاهی می‌زند؛ از همان لبخندهایی که معلوم است پشتش روزهای سختی خوابیده. در همان ابتدای گفت‌وگو، با بغضی همراه با شوق، از نحوه دعوتش به این سفر می‌گوید: «یکهو تماس گرفتند و گفتند از طرف امام رضا(ع) برای روز جهانی معلولین دعوت شدید. باورم نمی‌شد. شوکه شده بودم. اصلاً فکرش را

ریختم اما عجیب‌تر اینکه قبلیش خواب دیده بودم». او مکثی می‌کند و ادامه می‌دهد: «خواب کرپلا را دیدم. توی خواب به من یک ویزا داده بودند و می‌گفتند از این همه جمعیت فقط تو دعوت شدی... گریه می‌کردم از شوق. گفتم خدایا این چه خبری است؟ بعد از آن خواب، مدام منتظر بودم اتفاقی بیفتد». چند روز بعد، تماس از بهزیستی رسید؛ «خانمی گفت برای زیارت امام رضا(ع) سال‌هاست روز جهانی معلولین، تبدیل شده به یادآوری ارزش صبوری، تاب‌آوری و عشق در خانواده‌هایی که همه زندگیشان را وقف نگهداری از فرزندان خاص کرده‌اند. هر سال در چنین روزی، نگاه‌ها بیشتر بر توانمندی‌های این عزیزان متمرکز می‌شود، اما امروز در مشهد اتفاقی دیگر رقم خورد. دیداری که فراتر از یک برنامه رسمی بود. صبح چهارشنبه، از نخستین ساعات، دارالمرحمه پر شد از چهره‌هایی که شوق زیارت در نگاهشان موج می‌زد، خانواده‌هایی از ۲۱ استان کشور که بسیار پیشان زیارت‌اولی بودند. بعضی با ویلچر، برخی با عصا، برخی با کودکان و نوجوانان توان‌یاب در آغوش؛ اما همگی با یک حس مشترک، یعنی حس «طلبیده‌شدن» گرد هم آمده بودند.

اینجا خانه من است

مادر روایتش را می‌برد به سال‌هایی دورتر؛ به زمانی که دخترش را باردار بوده و توان مالی انجام آزمایش‌های ضروری که مشخص شود فرزند دوم هم مشکل جسمانی دارد یا نه را نداشت‌اند. «دکتر گفته بود باید آزمایش بدهی و اگر مشکلی بود باید بچه را...» مکث می‌کند؛ «اما ما پول نداشتیم. تا ۱۲ شب هر کاری کردیم نشد». همان شب به حضرت رضا(ع) متوسل شدم و به خواب رفتم. او خواب می‌بیند: «یک آقا آمد مرا برد توی اتاق. گفت نتیجه آزمایش این است که بچه سالم است. از خواب پریدم و فقط گریه می‌کردم...» بعد از آن خواب، مادر دیگر هیچ تردیدی نداشت؛ «دیگر دنبال آزمایش نرفتم. مطمئن بودم امام رضا(ع) مراقبش است

در حرم

طرحی جامع برای پایان آشفته‌گی بصری و نوسازی تأسیسات بام‌های حرم مطهر رضوی

حرم مطهر از نمای بالا؛ جلوه‌ای باشکوه‌تر از همیشه

فرسوده‌شده و کیفیت تهویه در برخی رواق‌ها را کاهش داده بودند. لذا در طرح جدید، جمع‌آوری دستگاه‌های هواساز و کانال‌های فرسوده در دستور کار قرار گرفت. در این راستا ۱۳ دستگاه هواساز جدید نصب، ۶ دستگاه جابه‌جا و ۱۱ دستگاه قدیمی‌از مدار خارج‌شد تا نواقص سیستم‌هواسرانی رواق‌های اطراف روضه منوره به‌طور کامل برطرف شود.

حفظ منظر بام‌ها با معماری سنتی حرم مطهر

جانمایی‌های جدید به‌گونه‌ای انجام شده که از تمام ظرفیت دستگاه‌ها برای سرویس دهی به فضاهای زیارتی استفاده شود. با قرارگیری پوشش‌های جدید روی این تأسیسات، ضمن حفاظت از تجهیزات، منظر پشت‌بام‌ها نیز به سبک معماری قدیم حرم مطهر بازگشت. در طول پروژه، تمامی سطح بام‌ها عایق‌بندی شده و هدایت آب ناشی از نزولات جوی نیز به‌صورت اصولی طراحی شده است.

ارتقای حظ بصری زائران رضوی

در کنار ساماندهی بام‌ها، طرح نورپردازی جامع اطراف گنبد منور نیز با هدف ارتقای حظ بصری زائران و افزایش تالگو گنبد در ساعات مختلف شبانه‌روز اجرا شده است.

تداوم خدمات‌رسانی در زمان اجرا

به دلیل حضور شبانه‌روزی زائران، امکان قطع سرویس دهی هواسازها وجود نداشت. به همین دلیل در طول اجرای پروژه، به استفاده از کانال کشی‌های موقت، هواسرانی به همه فضاه‌ا ادامه داشت. همچنین رفت‌وآمد وسایل نقلیه سنگین برای جابه‌جایی تجهیزات با وجود حضور زائران از دیگر چالش‌های این طرح بود که با دقت مدیریت شد تا عملیات اجرایی با کم‌ترین مزاحمت انجام شود.

نمی‌کردم؛ مخصوصاً که هوا سرد است و اصلاً برنامه سفر نداشتیم. اما وقتی شنیدم دعوت حضرت است، دیگر تردید نکردم، چرا که سه سالی می‌شود دلتنگ بودیم برای زیارت».

مادر، سه فرزند دارد. دختر بزرگش چهارده‌ساله و سالم است و دوقلوهایش محمد و مهدی، ۶ سال و نیمه و مبتلا به فلج مغزی(CP) هستند. کمی که حرف می‌زنیم، آرام آرام قصه تولد دوقلوها را باز می‌کند؛ قصه‌ای که هنوز هم وقتی تعریفش می‌کند، چشم‌هایش خیس می‌شود. «بچه‌ها ۳۴هفتگی دنیا آمدند، خیلی ناگهانی. ریه‌ها کامل نبود، بردنشان ان‌آی‌سیو. همان روزها بود که فهمیدیم باید آماده یک مسیر سخت باشیم». بعدتر با انجام آزمایش‌ها، ام‌آرای و مشاوره با متخصصان، علت اصلی، کمبود اکسیژن هنگام تولد اعلام شد. «اولش یک شوک بود. اصلاً باورم نمی‌شد. انگار دنیا روی سرم خراب شده باشد». اما زندگی، اجازه مکث نمی‌دهد. مادر از همان روزهای اول وارد مسیر درمان می‌شود؛ کاردرمانی، گفتاردرمانی، ویزیت‌های پی‌درپی. می‌گوید اولین بار که وارد مرکز کاردرمانی شده، باور نمی‌کرده این مسیر قرار است سال‌ها ادامه پیدا کند: «وقتی می‌رفتم و بچه‌های دیگر را می‌دیدم که بعضی حتی شرایط سخت‌تری از بچه‌های من داشتند، یک جور امید در دلم زنده می‌شد. می‌گفتم تنها نیستم و هنوز هم امیدوارم. البته دکترها گفتند درمان امکان‌پذیر نیست و ما تمام کارهایی که می‌کنیم برای این است که شرایط پدرت نشود اما خب، امید من به معجزه امام رضاست».

در خلال حرف‌هایش بارها می‌گوید «سخت است» اما هیچ‌گاه شکایت نمی‌کند. «شوهرم شیفتی کار می‌کند، دخترم مدرسه می‌رود، بخش زیادی از روز من می‌مانم و محمد و مهدی، از کارهای بهداشتی گرفته تا غذا و دارو و تمرین‌ها با من است. دو کالسکه همیشه کنارم هست و سبک زندگی‌ام به کل تغییر کرده است». اما درست میان سختی‌ها ناگهان جمله‌ای می‌گوید که مثل نوری از میان پرده‌ها می‌گذرد: «اما یک چیز را همیشه حس کرده‌ام. این دو بچه برکت زندگی ما هستند. خیلی وقت‌ها اتفاق‌هایی در زندگیمان افتاده که مطمئنم به خاطر وجود همین دو فرشته بوده. خدا به‌خاطر آن‌ها خیلی درها را به رویمان باز کرده».

انگار سال‌هاست منتظر همین روز بودم

وقتی از مهرش به امام رضا(ع) می‌پرسم، صدایش آرام‌تر می‌شود، شبیه کسی که چیزی را با دلش لمس کرده باشد نه با زبانش؛ «حضرت همیشه هوای ما را داشته است. هر وقت دلتنگ بودم، هر وقت آمده‌ام مشهد یا حتی از دور توسل کرده‌ام، یک جوری جواب گرفته‌ام. همین دعوت ناگهانی، همین لطف. این نگاه مخصوص حضرت به بچه‌های خاص را هیچ‌جا ندیده‌ام. احساس می‌کنم در همه سختی‌ها امام رضا(ع) دستانم را گرفته است».

دوقلوها آرام کنار ما نشسته‌اند؛ یکی با اسباب‌بازی کوچکی در دست و دیگری با چشمانی که مدام دنبال مادر می‌دود. مادر با نگاه به آن‌ها می‌گوید: «من همیشه خدا را شکر می‌کنم. شاید زندگیمان سخت‌تر از خیلی‌های دیگر باشد، اما دلمان پر از امید است. همین امروز که آمدم حرم، احساس کردم سبک شده‌ام. انگار سال‌هاست منتظر همین روز بودم». حرف‌هایش را با جمله‌ای تمام می‌کند که از آغاز صحبت تا همین لحظه، ستون محکم زندگی‌اش بوده: «الحمدلله که امام رضا(ع) در لحظه لحظه زندگی‌ام هست».

رواق هنر

به مناسبت فرارسیدن سالروز وفات حضرت ام‌البنین(س) معرفی شد

روایت مادران و همسران شهدا در «عصر عاشورا»

شهدا در شهرک سینمایی دفاع مقدس گرفته است و یکی از بانوان حاضر در این تصویر، مادر شهید است. وی در ادامه عنوان کرد: «عکاسی صحنه‌پردازی شده، یکی از سبک‌های عکاسی است که تفاوت آن با عکاسی مستند، مانند تفاوت فیلم داستانی با فیلم مستند است. همچنین در این نوع عکاسی، تمام جزئیات از قبل کارگردانی شده و در یک فریم به تصویر کشیده می‌شود.

هیچ اتفاقی تصادفی و شکار لحظه نیست و تمامی اجزای تصویر؛ از طراحی صحنه و نور تا طراحی لباس و محل عکاسی، به انتخاب عکاس صورت می‌گیرد.

معرفی موزه هدایای مقام معظم رهبری

مطوری حسین همچنین یادآور شد: مجموعه‌ای از آثار نفیس متنوع که توسط سران کشورهای خارجی، شخصیت‌های برجسته ایرانی و خارجی، هنرمندان و ارادتمندان به حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای اهدا شده، در موزه هدایای مقام معظم رهبری این آستان مقدس به‌نمایش درآمده است.

وی افزود: اهل هنر و معرفت می‌توانند به‌جز روزهای جمعه و تعطیلات رسمی، در روزهای شنبه تا چهارشنبه، از ساعت ۸ تا ۱۲:۳۰ و آثار نفیس تالارهای متنوع از ساعت ۸ تا ۱۱:۳۰، از آثار نفیس تالارهای متنوع ساختمان موزه قرآن و هدایای مقام معظم رهبری آستان قدس رضوی واقع در صحن کوثر حرم مطهر حضرت رضا(ع) دیدن کنند.

گفتنی است، سیزدهم جمادی‌الثانی، سالروز وفات حضرت ام‌البنین(س)، مادر بزرگوار حضرت ابوالفضل‌العباس(ع)، در تقویم رسمی کشور روز تکریم مادران و همسران شهدا نام‌گذاری شده است.